

**UCHWAŁA NR IV/27/2024
RADY MIEJSKIEJ W BARLINKU**

z dnia 27 czerwca 2024 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność
Dyrektora Ośrodka Pomocy Społecznej w Barlinku**

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 609, 721) oraz art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) uchwała się, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi na działalność Dyrektora Ośrodka Pomocy Społecznej w Barlinku wniesioną przez Osobę Fizyczną, zarejestrowaną pod numerem 6998, 8505, 9256 uznaje się skargi **za bezzasadne** z przyczyn przedstawionych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Upoważnia się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Barlinku do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi i przekazania treści niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem oraz pouczeniem o treści art. 239 kpa.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Miejskiej

Cezary Michalak

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572) rozpatrzenie skargi dotyczącej zadań lub działalności burmistrza i kierowników gminnych jednostek administracyjnych należy do rady gminy.

Dnia 14 maja 2024 r., 29 maja 2024 r., 10 czerwca 2024 r. do Rady Miejskiej w Barlinku - przekazane według właściwości, wpłynęły skargi wniesione przez Osobę Fizyczną, zarejestrowaną pod numerami: 6998, 8505, 9256 na działalność Ośrodka Pomocy Społecznej w Barlinku.

Na posiedzeniu w dniu 24 maja i 11 czerwca 2024 Komisja Skarg, Wniosków i Petycji zapoznała się z dokumentacją dotyczącą skargi oraz z wyjaśnieniami złożonymi podczas posiedzenia osobiście i na piśmie przez Dyrektora Ośrodka Pomocy Społecznej w Barlinku. Skarżąca pomimo zaproszenia nie wzięła udziału w posiedzeniu Komisji

Po przeanalizowaniu sprawy Rada Miejska w Barlinku uznała skargę za bezzasadną. Z przedstawionych wyjaśnień wynika, że:

I. Zasiłek stały

W dniu 6 lutego 2019 r. Skarżąca złożyła w Ośrodku Pomocy Społecznej w Barlinku podanie o przyznanie pomocy finansowej w formie zasiłku stałego. W uzasadnieniu wskazała, że posiada umiarkowany stopień niepełnosprawności. Na podstawie przeprowadzonego wywiadu środowiskowego w dniu 7 lutego 2019 r. oraz zebranych dokumentów stwierdzono, że ww. kwalifikuje się do pomocy w formie zasiłku stałego ze względu na umiarkowany stopień niepełnosprawności (orzeczenie wydane na stałe). Ponadto ustalono, że ww. nie otrzymuje żadnych świadczeń z ZUS i KRUS.

Zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 lipca 2018 r. w sprawie zweryfikowanych kryteriów dochodowych oraz kwot świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej § 1 pkt 2 d maksymalna wysokość zasiłku stałego na czas wydania decyzji wynosiła 645,00 zł.

Wobec powyższego decyzją z dnia 7 lutego 2019 r. Zastępca Dyrektora na podstawie przedstawionego orzeczenia przyznał Skarżącej zasiłek stały od dnia 1 lutego 2019 r. w wysokości 645,00 zł – bezterminowo.

Przez okres 3 lat, Skarżąca sukcesywnie korzystała ze wsparcia finansowego z Ośrodka Pomocy Społecznej (zasiłek stały, zasiłek celowy, wsparcie rzeczowe, pomoc żywnościowa wydawana przez Polski Komitet Pomocy Społecznej działający przy Ośrodku) oświadczając, że pomimo wspólnego zamieszkiwania z synem prowadzi odrębne jednoosobowe gospodarstwo domowe.

W roku 2021 r. powstał „konflikt” pomiędzy Skarżącą a pracownikami Ośrodka Pomocy Społecznej w Barlinku w związku z rozbieżnością składanych przez Skarżącą oświadczeń na okoliczność przyznawanych świadczeń z pomocy społecznej, dodatku mieszkaniowego i dodatku energetycznego. Zaznaczyć należy fakt, że wszystkie formy wsparcia są/były świadczone przez Ośrodek Pomocy Społecznej w Barlinku.

Zasady postępowania w sprawach o przyznanie dodatku mieszkaniowego regulują przepisy ustawy z dnia 21 czerwca 2021 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. z 2023 r., poz. 1335 ze zm.) oraz wydana na ich podstawie Uchwała Nr XXXVI/237/2021 Rady Miejskiej w Barlinku z dnia 25 marca 2021 r. Zgodnie z art. 7 ust.1 ww. ustawy prawo do dodatku mieszkaniowego ustala się na wniosek strony. Zgodnie z kolei z art.7 ust.1c i 1d ustawy, elementem wniosku są m.in. informacje o składzie rodziny, a do wniosku załącza się deklarację zawierającą oświadczenie, które wnioskodawca składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Wnioskodawca umieszcza w tych dokumentach klauzulę w brzmieniu: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie

falszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Na marginesie tylko wskazuję, że Skarżąca miała ustalone prawo do dodatku mieszkaniowego na okres od 1 września 2021 r. do 28 lutego 2022 r. w wysokości 166,41 zł. Na oświadczeniu dotyczącym składu rodziny wskazała, że prowadzi dwuosobowe gospodarstwo domowe.

Zgodnie z art. 4 ustawy o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U z 2023 r. poz. 1335 ze zm.) „Przez gospodarstwo domowe rozumie się gospodarstwo prowadzone przez osobę ubiegającą się o przyznanie dodatku mieszkaniowego, samodzielnie zajmującą lokal mieszkalny albo gospodarstwo prowadzone przez tę osobę wspólnie z małżonkiem i innymi osobami stale z nią zamieszkującymi i gospodarującymi, które swoje prawa do zamieszkiwania w lokalu wywodzą z prawa tej osoby. Do członków gospodarstwa domowego nie wlicza się osób przebywających w instytucjach, o których mowa w art. 2 podmioty uprawnione do dodatku mieszkaniowego ust. 3 ”.

Mając na uwadze okoliczność, że na potrzeby dodatku mieszkaniowego Skarżąca deklарowała wspólne gospodarstwo domowe z synem – stale z nią zamieszkującym, taki sam skład rodziny winien być wskazany w rodzinnych wywiadach środowiskowych przeprowadzonych na potrzeby pomocy społecznej.

W dniu 3 stycznia 2022 r. pracownik socjalny wystosował do Skarżącej pismo z prośbą o przybycie do Ośrodka Pomocy Społecznej w Barlinku w ciągu 7 dni od otrzymania pisma w celu złożenia oświadczenia o stanie rodziny niezbędnego do ustalenia sytuacji bytowej - kontynuacji wypłaty zasiłku stałego – przedmiotowa korespondencja nie została przez Skarżącą odebrana. W tym samym dniu tj. 3 stycznia 2022 r., ww. złożyła w Ośrodku Pomocy Społecznej pisemną informację o treści „nie życzę sobie, aby kierownik OPS-Barlinek nagminnie przysyłał mi pisemka”.

W swoich rozmowach telefonicznych krzycząc i grożąc pracownikom Ośrodka, Skarżąca podtrzymywała, że nie życzy sobie kolejnych pism i nie będzie takowych odbierać. Taką samą informację przekazywała Panu listonoszowi świadczącemu usługę na rzecz Ośrodka. W miesiącu styczniu 2022 r. pomimo kilkukrotnej próby nie udało się uzyskać od Skarżącej oświadczenia o liczbie osób prowadzących z Panią gospodarstwo domowe.

Mając na uwadze powyższe, nie została wydana Skarżącej decyzja w przedmiocie wstrzymania wypłaty zasiłku stałego.

Na podstawie skargi złożonej przez Skarżącą do Sądu w przedmiocie wstrzymania zasiłku stałego, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie (Sygn. akt II SA/Sz/ 386/22 z dnia 20 października 2022 r.) w świetle zgromadzonego materiału oddalił przedmiotową skargę wskazując w uzasadnieniu brak współdziałania Skarżącej z Ośrodkiem Pomocy Społecznej co dało podstawę do wstrzymania wypłaty przyznanego świadczenia w formie zasiłku stałego.

II. Kwestia „braku środków do życia”

Od 01 stycznia 2022 r. do 25 kwietnia 2024 r. Skarżąca nie złożyła żadnego podania o wsparcie finansowe.

Ostatnie wsparcie finansowe zostało przyznane Skarżącej decyzjami:

- a) nr OPS.zc.5012.179.17.2021 z dnia 1 października 2021 r. – pomoc w formie zasiłku celowego na zakup żywności w wysokości 300,00 zł z terminem wypłaty 8 października 2021 r.
- b) nr OPS.zc.5012.179.18.2021 z dnia 1 października 2021 r. – pomoc w formie zasiłku celowego na zakup środków czystości w wysokości 200,00 zł z terminem wypłaty 8 października 2021 r.

Zgodnie z art. 102 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U z 2023 r. poz. 901 ze zm.) **świadczenia z pomocy społecznej są udzielane na wniosek osoby zainteresowanej, jej przedstawiciela ustawowego albo innej osoby, za zgodą osoby zainteresowanej lub jej przedstawiciela ustawowego.** Pomoc społeczna może być także udzielana z urzędu.

Na podstawie informacji pozyskanej z ZUS Oddział w Szczecinie (sygnatura sprawy 390000/4121/395914/2024 z dnia 19 kwietnia 2024 r. – data wpływu do Ośrodka Pomocy Społecznej w Barlinku 24 kwietnia 2024 r.) Skarżąca od 9 czerwca 2023 r. pobiera świadczenie emerytalne.

Wskazywany przez Skarżącą brak środków finansowych na zabezpieczenie potrzeb bytowych nie jest winą Dyrektora i pracowników Ośrodka. Zastanawiać może fakt, że przez okres blisko 18 miesięcy (od 1 stycznia 2022 r. do 9 czerwca 2023 r.) jako osoba „bez środków do życia”, ww. nie wystąpiła z podaniem o pomoc. Można zatem domniemywać, że Skarżąca była w stanie zabezpieczyć swoje potrzeby we własnym zakresie.

III. Dodatek mieszkaniowy

a) Decyzją DM.7139.055.09.04.2023 z dnia 27 kwietnia 2023 r. Skarżąca otrzymała odmowę przyznania dodatku mieszkaniowego. Zgodnie z art. 133 Kodeksu Postępowania Administracyjnego w dniu 16 maja 2023 r. pismem OPS.4300.247.2023.MP Ośrodek Pomocy Społecznej w Barlinku przesłał komplet dokumentów do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Szczecinie w związku ze złożonym przez ww. odwołaniem od decyzji dotyczącej odmowy przyznania dodatku mieszkaniowego. Decyzją z dnia 22 czerwca 2023 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Szczecinie orzekło uchylić w całości decyzję I instancji i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia.

b) Decyzją DM.7173.100.09.07.2023 z dnia 32 lipca 2023 r. Skarżąca po raz drugi otrzymała odmowę przyznania dodatku mieszkaniowego. Zgodnie z art. 133 Kodeksu Postępowania Administracyjnego w dniu 10 sierpnia 2023 r. pismem OPS.4300.377.2023.MP. Ośrodek Pomocy Społecznej w Barlinku przesłał komplet dokumentów do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Szczecinie w związku ze złożonym przez Skarżącą odwołaniem od ww. decyzji.

c) W dniu 16 października 2023 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Szczecinie (SKO.WT.490/3362/2023) postanowiło uznać ponaglenie Skarżącej w sprawie dot. przewlekłego prowadzenia postępowania w sprawie dod. przyznania dodatku mieszkaniowego za nieuzasadnione.

d) Złożona przez Skarżącą skarga z 26 kwietnia 2023 r. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie na bezczynność Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Barlinku w przedmiocie dodatku mieszkaniowego została odrzucona (Sygn. akt. II SAB/Sz 99/23 z dnia 8 sierpnia 2023 r.).

IV. Odnosząc się do podania o przyznanie pomocy finansowej na zakup żywności złożonego przez Skarżącą w dniu 26 kwietnia 2024 r. informuję:

Zasady i tryb przyznawania świadczeń z pomocy społecznej reguluje ustawa z dnia 12 marca 2004 roku (Dz. U. z 2023 r. poz. 901 ze zm.).

W dniu 6 maja 2024 r. pracownicy socjalni podjęli pierwszą próbę przeprowadzenia wywiadu w środowisku, jednak nie zastali Skarżącą w miejscu zamieszkania o czym została poinformowana pisemnie (pozostawienie informacji w skrzynce). Tego samego dnia, Skarżąca przybyła do Ośrodka informując, że nie życzy sobie żadnych wizyt i nie wyraża zgody na przeprowadzanie wywiadu w miejscu zamieszkania.

W dniu 9 maja 2024 r. pracownicy socjalni podjęli drugą próbę przeprowadzenia wywiadu w miejscu zamieszkania, która również okazała się bezskuteczna.

W dniu 13 maja 2024 r. pracownicy podjęli trzecią próbę przeprowadzenia wywiadu środowiskowego. W miejscu zamieszkania zastali Skarżącą, która nie wyraziła zgody na wizytę pracowników socjalnych w celu dopełnienia niezbędnych do przyznania pomocy formalności. Ponownie oświadczyła, że nie życzy sobie żadnych wizyt, ponadto nie udostępni wysokości otrzymywanych świadczeń z ZUS. Skarżąca została poinformowana o konsekwencji braku współdziałania z pracownikiem socjalnym.

W świetle art. 107 ust. 4a ww. ustawy o pomocy społecznej z dnia 12 marca 2004 r. „**Niewyrażenie zgody na przeprowadzenie rodzinnego wywiadu środowiskowego przez osoby lub rodziny ubiegające się o świadczenia z pomocy społecznej lub na jego aktualizację przez osoby lub rodziny korzystające ze świadczeń z pomocy społecznej stanowi podstawę do odmowy przyznania**

świadczenia, uchylenia decyzji o przyznaniu świadczenia lub wstrzymania świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej”.

Prawo do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej mają osoby i rodziny, których dochód nie przekracza określonego w przepisach kryterium dochodowego. Warto jednak wiedzieć, że w szczególnie uzasadnionych przypadkach możliwe jest wsparcie finansowe, pomimo przekroczenia kryterium dochodowego. Ustalając dochód uprawniający do świadczenia pieniężnego **Ośrodek bierze pod uwagę wszystkie dochody netto z miesiąca poprzedzającego wniosek o udzielenie pomocy** (np. wynagrodzenie, **emerytura**, renta, zasiłek pielęgnacyjny, dodatek mieszkaniowy).

W myśl art. 107 ust. 5 ww. ustawy „Pracownik socjalny przeprowadzający rodzinny wywiad środowiskowy może domagać się od osoby lub rodziny ubiegającej się o pomoc złożenia oświadczenia o dochodach i stanie majątkowym. **Odmowa złożenia oświadczenia jest podstawą wydania decyzji o odmowie przyznania świadczenia”.**

Zgodnie z art. 106 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej decyzję administracyjną o przyznaniu lub odmowie przyznania świadczenia wydaje się po przeprowadzeniu rodzinnego wywiadu środowiskowego. Ma on na celu ustalenie sytuacji osobistej, rodzinnej, dochodowej i majątkowej osoby lub rodziny. Rodzinny wywiad środowiskowy stanowi swoiste postępowanie dowodowe, a ponieważ sporządzany jest na urzędowym formularzu stanowi jednocześnie protokół w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego.

Mając na uwadze powyższe tj. bezskuteczną, trzykrotnie podjętą próbę przeprowadzenia wywiadu w środowisku, decyzją nr OPS.5012.O.39.2024 z dnia 15 maja 2024 r. Dyrektor odmówił przyznania świadczenia pieniężnego na zakup żywności ze względu na brak współpracy z pracownikiem socjalnym.

Jako Dyrektor Ośrodka nie mam stałego i bezpośredniego kontaktu ze skarżącą. Od stycznia 2024 r. ani razu nie podjęłam rozmowy ze Skarżącą. Odpowiadam tylko i wyłącznie na złożone pisma, które są przekazywane ww. za pośrednictwem Poczty Polskiej.

Wszelkie wskazane zarzuty wobec mojej osoby nie znalazły potwierdzenia w wyrokach Sądu i Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Szczecinie. Do dnia 5 czerwca br. nie otrzymałam żadnego pisma z prokuratury o podjętych działaniach wobec mojej osoby. O rzekomo toczących się postępowaniach wiem tylko z pism skarżącej.

Nie spodziewałam się, że ww. w swoich pismach do prokuratury wspomniała, że w obecności zespołu pracowników oświadczyła, że „zepchnie mnie ze schodów” jeśli spróbuję ją odwiedzić w domu. To Skarżąca swoją postawą i zachowaniem wzbudza strach wśród pracowników.

Mając na uwadze bezpieczeństwo pracowników socjalnych, wizyty w środowisku odbywają się w dwuosobowych zespołach. Nadmienię również, że odnotowaliśmy przypadek wezwania pracowników Firmy JOKER do Ośrodka z uwagi na agresywne zachowanie Skarżącej. Stając w obronie zespołu i nie dając się prowokować/zastraszać Skarżącej kolejnymi pismami ze skargami, jestem „niewygodnym dyrektorem”, który w opinii ww. powinien zostać ukarany.

Wszelka wychodząca korespondencja (odpowiedzi na pisma/decyzje) skierowana do Skarżącej zawiera przytoczone podstawy prawne, które są przez nią kwestionowane. W ocenie ww. jedynym słusznym dokumentem jest Konstytucja, co nie zmienia faktu, że wsparcie finansowe świadczone przez Ośrodek opiera się w głównej mierze na przepisach wynikających z ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.

Wobec powyższego, mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał, należy stwierdzić, iż zarzuty Skarżącej względem Dyrektora Ośrodka Pomocy Społecznej w Barlinku nie znajdują odzwierciedlenia w stanie faktycznym.

W opinii Rady Miejskiej wszystkie działania Dyrektora Ośrodka Pomocy Społecznej w Barlinku są wypełniane z należyłą starannością oraz w zgodzie z przepisami obowiązującego prawa. Tym samym Rada uznaje skargę za bezzasadną.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Miejskiej

Cezary Michalak